

TTAS: Indoktrinasi perpaduan universal

Ramai keliru punca subjek dibantah

P oleminik Tamadun Islam dan Tamadun Asia (TTAS) sebagai subjek wajib di institusi pengajian tinggi swasta bermula sejak pengumuman mengenainya oleh Timbalan Perdana Menteri yang juga Menteri Pelajaran dan Pengajian Tinggi, Tan Sri Muhyiddin Yassin di Dewan Rakyat minggu lalu. Berikutnya itu, beberapa pihak lantang menyatakan bantahan terhadap langkah itu.

Antara yang terawal ialah Ahli Parlimen Kampar, Ko Chung Sen. Beliau menyatakan tidak adil bagi mewajibkan pelajar yang mempunyai latar belakang agama berbeza, serta mempunyai pepercayaan yang kukuh dengan kepercayaan masing-masing untuk mempelajari Islam. Ironinya, Ahli Parlimen DAP ini merujuk subjek ini dengan nama subjek tamadun Islam saja, bukan nama penulinya laitu Tamadun Islam dan Tamadun Asia, yang menurut beliau sudah dipelajari oleh pelajar Muslim sejak di bangku sekolah lagi.

Sementara itu, Naib Presiden MCA, Gan Ping Sieu, menyifatkan langkah itu sebagai membelaangi usaha ke arah perpaduan negara. Pendirian beliau turut disokong bekas Timbalan Menteri Pelajaran, Datuk Dr Wee Ka Siong.

Buddhist Research Society of Malaysia (BRSM) dan Buddhist Missionary Society Malaysia (BMSM) turut menyatakan kekhairan mereka dan sambil menyifatkan langkah itu sebagai usaha indoktrinasi, pendekatan sempit dan sektarian (berasaskan mazhab atau sekolah pemikiran) dan hanya menonjolkan tamadun satu agama saja.

Sebagai antara tenaga pengajar subjek ini di sebuah Institut Pengajian Tinggi Awam (IPTA), penulis beranggapan kebanyakannya respons bantahan yang disampaikan itu adalah berdasarkan kepada kekejuran mereka mengenai subjek TTAS itu sendiri. Bantahan itu rata-rata dibuat di atas premis konominya TTAS ialah subjek tamadun Islam saja atau turut merangkumi tamadun lain tetapi menonjolkan tamadun Islam sebagai asas utama.

Enam topik utama

Pada hakikatnya, dalam subjek TTAS, Tamadun Islam hanyalah salah satu daripada enam topik utama yang diajar. Topik lain ialah Asas Tamadun Manusia, Tamadun Melayu, Tamadun India, Tamadun Cina dan Isu Ketamadunan. TTAS juga bukanlah subjek sejarah. Pelajar tidak perlu menghafal secara kronologi fakta sejarah yang sudah dipelajari di sekolah. Apa yang perlu difahami mereka ialah pengajaran dan kepentingannya untuk kelestarian tamadun manusia.

Tu sekali gus dapat menjawab kekhawatiran yang diutarakan Dr Ranjit Malhi Singh yang menyatakan lima daripada 10 topik sejarah dalam buku teks edisi baru Tingkatan Empat lebih berasaskan sejarah Melayu dan Muslim.

Selain itu, persoalan Tamadun Islam yang dibincangkan dalam subjek ini pula

bukanlah topik kitar semula yang sudah dipelajari oleh pelajar Muslim, khasnya di bangku sekolah. Ini bukan subjek agama tetapi lebih kepada persoalan jatuh dan bangun tamadun manusia, serta nilai sandardar sesebuah bangsa itu terhadap kehidupan yang bersistematis. Subjek ini juga membincangkan persoalan gaya hidup sesebuah tamadun, sistem kepercayaan, kosmologi, serta isu kontemporari yang berkaitan dengan ketamadunan.

Pada tahun pertama bekerja dalam bidang akademik dan mengajar subjek ini di sebuah IPTA berdasarkan kejuruteraan, penulis beranggapan bahawa yang akan mengungguli subjek ini ialah pelajar Melayu Namun, apabila melihat kandungan dan topik subjek, telahan penulis meleset dari pelajar pelbagai bangsa mempunyai perluang sama rata untuk menjadi cemerlang dalam TTAS kerana persoalan tamadun setiap bangsa utama di negara kita di sentuh secara adil di dalam kelas. Pelajar juga diajak menerusi projek dan kerja kursus supaya mengaitkan karier masa hadapan mereka sebagai jurutera dengan persoalan asas ketamadunan manusia.

Perlu fahami tamadun lain

Walaupun berlatar belakang pengajian Islam dari Asia Barat dan Barat, penulis bersyukur kerana TTAS ditawarkan sebagai subjek wajib di IPTA kerana sekurang-kurangnya penulis perlu mempunyai pengetahuan yang mendalam mengenai persoalan tamadun lain, khasnya Tamadun Cina dan Tamadun India.

Penulis perlu memahami sistem kepercayaan dalam Tamadun Cina dan Tamadun India supaya dapat membina kerukunan sesebuah negara yang bersatu, serta mengelakkan pelajar daripada bangsa lain melangkaui sempadan sensitif dalam kepercayaan bangsa berbeza.

Menerusi pembelajaran Tamadun Cina, pelajar antara lain akan didekahkan kepada kepercayaan Buddha, Konfusian dan Taois. Menerusi Tamadun India pula, pelajar dapat mempelajari asas kepercayaan Hindu, Sikh dan sebagainya la bukannya untuk memurtadkan orang Melayu tetapi supaya mereka mengetahui dan menghormati agama daripada Tamadun Cina dan India.

Begini juga dengan pelajar bukan Islam, apabila mereka mempelajari Tamadun Islam mereka tidak diminta untuk bersolat, mengucap kalimah syahadah, berpuasa dan lain-lain. Ini bukan kandungan kursus subjek ini. Sebaliknya yang diajar ialah mengenai sistem kepercayaan, keunikan dan ciri tamadun Islam, faktor jatuh dan bangun yang mana adalah perkara baru termasuk kepada pelajar Melayu. Semua ini bagi memastikan pelajar memahami elemen positif dalam semua tamadun manusia, lantas melahirkan masyarakat yang bersatu padu dan menghormati antara satu sama lain.

**AHMAD IRFAN
IMAN HISHAM**